

Istók Anna

Ne csak így

hogy egyszerre minden
elhált éjszaka mocska
kísértsen fáradt mozdulataink mögül
ahogy a parton hagyott napozóágyak
kívülállósága egy fagymentes éjszakan
kívül rekedtünk a kegyelmen
olcsó zajok kísértének
egy mosógép rozsdás zúgása
egymáshoz koccanó rideg tekintetünk
a levetett ruhák nyöszörgése a padlón
bármit is teszünk csak csendben
ne bántsuk meg a kifogásainkat
őrizzük mélyen az eltelt évek sokszögű fájdalmát
ne csak így hanem
a tovább reménytelensége nélkül
ahogy érteni kezdjük
egy félbehagyott szívverés szobafogságát

REM I.

hajnalban kelni hogy tied legyen
az első fél óra
lesütött szemmel várni a napot
a reggel egyedül hozzád tartozik
öltözni kimenni elindulni
mindkét kézben lóbálni valamit
szatyrot pórázt cigarettát
semmitmondó szavakat
tennivalót keresni ha nincs is
társalogni és társsal élni
ne érjen hozzád senki

REM II.

Keljek váratlan ébresszen illúzió
hintázzanak ideges neuronok
a szúnyogháló résein
legyek egymagam
oldódjak fel lassan a valóságba
szemtelen rutinok végezzék helyettem a reggelt
igyam a hétköznapiak
dupla fekete kényelmét
vezesse kezem a megszokás
lakásban csend untasson
kertben darázs
keresse tegnapi illatok nyomát
a fák mögött szülessen tompán a reggeli csúcs
ne kelljen megszólalnom
egy félbetört REM fázis után